

UCHWAŁA
PARLAMENTU MŁODYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 czerwca 2021 roku

o systemie oświaty i szkolnictwa wyższego w Polsce

W trosce o edukację i naszą przyszłość
mając na względzie dobro przyszłych pokoleń
my, Młodzi Ludzie, istotna część Rzeczypospolitej
zarówno uczący się, jak i studiujący
opierając się na doświadczeniach działania polskiego systemu edukacji
czując obowiązek odnowienia oświaty
nawiązując do najlepszych, współczesnych osiągnięć nauki
zobowiązani, by przekazać przyszłym pokoleniom lepszą jakość szkolnictwa
złączeni wspólnymi wartościami z naszymi rówieśnikami
świadomi potrzeby zmian
odczuwający skutki nieudolnych działań
w poczuciu odpowiedzialności przed naszym, dalszym losem
ustanawiamy uchwałę jako nowe normy dla państwa
oparte na poszanowaniu praw ucznia, studenta i nauczyciela
w myśl współczesnych wartości, które stanowią fundament postrzegania świata.
Wszystkich, którzy cenią rolę edukacji w Polsce
wzywamy, aby przestrzegali zapisów tego aktu.

Rozdział I

System oświaty w Polsce

Art. 1.

1. Polskim szkołom powinno się zapewnić większe wsparcie rzeczowe oraz finansowe, pozwalające podnosić poziom nauczania.
2. Władze oświatowe w porozumieniu ze środowiskami edukacyjnymi powinny opracować listy podstawowych wydatków edukacyjnych, które muszą być pokrywane przez otrzymaną z budżetu centralnego subwencję.

Art. 2.

W celu poprawy warunków kształcenia, państwo powinno ustawowo regulować liczebność klas, ustalając maksymalną liczbę uczniów na klasę, jednocześnie uwzględniając uregulowania podziałów grupowych, „wynikających z § 7 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z 3 kwietnia 2019 r. w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół (Dz.U. z 2019 r. poz. 639 ze zm.).

Art. 3.

1. Uczniowie nie powinni być oceniani tylko przez wzgląd na osiągnięte stopnie, a edukacja powinna służyć wszechstronnemu rozwojowi młodego człowieka. Dlatego, należy sprzeciwić się panującej w polskiej szkole pogoni za wynikami na kartkówkach, sprawdzianach i egzaminach.
2. Należy rozpocząć ogólnopolski proces zmian systemu oceniania na system oceniania kształtującego.

Art. 4.

Należy zapewniać wsparcie wybitnie uzdolnionym uczniom, poprzez tworzenie programów grantów edukacyjnych, naukowych i społecznych.

Art. 5.

Polski system edukacji powinien zostać zmodernizowany i przystosowany do współczesnych warunków poprzez zmianę podejścia do egzaminów. Egzaminy powinny służyć sprawdzeniu najważniejszych kompetencji w obszarze danego zagadnienia.

Art. 6.

W ramach realizacji art. 70. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, obligującego państwo do zapewnienia równego dostępu do edukacji, państwo powinno:

- 1) zagwarantować wszystkim uczniom bezpłatne podręczniki szkolne wraz z dostępem do ich elektronicznej wersji na wszystkich etapach kształcenia;
- 2) przeciwdziałać wykluczeniu komunikacyjnemu poprzez odbudowę systemu transportu publicznego i wprowadzenie darmowych biletów w komunikacji publicznej dla osób uczących się;
- 3) aktywnie włączać uczniów z rodzin o mniejszym kapitale finansowym, uczniów z pieczy zastępczej, uczniów o trudnej sytuacji życiowej i uczniów z niepełnosprawnościami w życie szkoły oraz wydarzenia z nim związane;
- 4) systemowo wspierać szkoły wiejskie.

Art. 7.

Szkoły powinny być miejscami przyjaznymi dla wszystkich, dlatego w każdej polskiej szkole powinno się:

- 1) zrezygnować z dzwonek;
- 2) utworzyć strefy ciszy i komfortu – miejsca do odpoczynku w czasie przerwy z daleka od rozprasających krzyków i hałasu;
- 3) przystosować wyposażenie do osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
- 4) usunąć bariery architektoniczne dla osób z niepełnosprawnościami.

Art. 8.

Z uwagi na kluczową rolę, jaką odgrywa szkoła w poziomie jakości życia uczniów, placówki oświatowe powinny przyczyniać się do redukcji problemów wynikających z braku bezpieczeństwa socjalnego lub stanu zdrowia poprzez:

- 1) zapewnienie dla każdego ucznia w szkołach podstawowych codziennego śniadania i ciepłego posiłku, dostosowanego do indywidualnych potrzeb żywieniowych uczniów;
- 2) zapewnienie stałej opieki medycznej pielęgniarki szkolnej;
- 3) taką organizację planu zajęć, by lekcje zaczynały się nie wcześniej niż o godzinie 9:00.

Art. 9.

Celem zapewnienia odpowiedniego komfortu menstruującym uczennicom, szkoły powinny:

- 1) zapewnić dostęp do „różowej skrzyneczki”, rozumianej jako skrzyneczka ze środkami menstruacyjnymi dostępnej dla wszystkich uczennic w szkole;
- 2) zwiększyć liczby nieprzygotowań z wychowania fizycznego dla uczennic do dwóch miesięcznie, aby mogły one nie brać udziału w zajęciach wychowania fizycznego w okresie menstruacji.

Art. 10.

Celem zwiększenia wpływu uczniów i rodziców na życie szkoły, należy ustanowić Radę Szkoły obowiązkowym organem w strukturze placówki.

Art. 11.

1. Celem demokratyzacji placówek oświatowych, postuluje się, aby członkowie organu Samorządu Uczniowskiego byli wybierani przez wszystkich uczniów w corocznym głosowaniu tajnym.
2. Nauczyciel sprawujący opiekę nad Samorzędem Uczniowskim powinien być wybierany przez wszystkich uczniów, w corocznym głosowaniu tajnym, a jego kompetencje powinien określać statut placówki oświatowej.
3. Nauczyciele sprawujący opiekę nad Samorzędem Uczniowskim powinni otrzymywać dodatek do wynagrodzenia, tak, aby dodatkowa praca wkładana w koordynowanie pracy Samorządu Uczniowskiego była odpowiednio wynagradzana.

Art. 12.

Celem zwiększenia liczby specjalistów zawodowych w Polsce, konieczne jest opracowanie systemowego wsparcia szkół branżowych i techników, mając na uwadze:

- 1) promowanie oraz pokazywanie korzyści wynikających z uczęszczania do nich;
- 2) silniejsze akcentowanie zalet tych szkół na lekcjach doradztwa zawodowego w szkołach podstawowych;
- 3) skuteczniejsze przedstawianie możliwości dostępnych po ukończeniu takiej szkoły;
- 4) poprawę jakości zajęć praktycznych.

Art. 13.

Należy wspierać rozwój cyfrowy szkół, dlatego postuluje się:

- 1) unowocześnienie szkół w kontekście technologicznym, poprzez przekazanie dotacji samorządom terytorialnym w celu modernizacji klas lekcyjnych i pracowni informatycznych;
- 2) wprowadzenie obowiązku wykorzystywania dzienników elektronicznych w placówkach oświatowych, w celu zapewnienia pełnej transparentności informacji o osiągnięciach edukacyjnych oraz zachowaniu uczniów i uczennic.

Art. 14.

Przy powoływaniu Kuratora Oświaty, Minister Edukacji i Nauki powinien uzyskać zgodę Marszałka Województwa i Wojewody.

Art. 15.

Nauczyciel powinien być zobligowany do zrealizowania co najmniej jednej godziny konsultacji tygodniowo z prowadzonego przez siebie przedmiotu. Za przeprowadzenie takich zajęć nauczyciel powinien otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie.

Art. 16.

Szkoły powinny mieć zapewnioną możliwość swobodnej współpracy z organizacjami pozarządowymi przy:

- 1) organizacji zajęć dodatkowych prowadzonych przez organizacje pozarządowe;
- 2) możliwości realizacji lub poszerzenia realizacji podstawy programowej w formach innych niż klasyczna lekcja (udział w wykładach, zajęcia warsztatowe w szkole lub poza szkołą, debaty itp.).

Art. 17.

Celem ochrony praw i interesów uczniów, należy zagwarantować prawną ochronę ucznia podczas dochodzenia jego praw przed organami sądowymi i instytucjami Oświaty.

Art. 18.

Celem zapobiegania łamania prawa w jednostkach oświaty, należy wprowadzić okresowe kontrole, które miałyby na celu badanie zgodności statutu i przepisów wewnętrznych szkoły, z obowiązującymi przepisami prawa oraz kontrolowanie czy w danej placówce oświatowej nie dochodzi do naruszeń prawa.”

Rozdział II

Uczeń i jego prawa

Art. 19.

Uczeń może swobodnie korzystać ze swoich praw zapisanych w konstytucji RP, ratyfikowanych umowach międzynarodowych, ustawach i innych aktach prawnych. Niedopuszczalne są wszelkie próby ograniczenia jego praw przez szkołę, jak wynika z art. 7 Konstytucji.

Art. 20.

Uczniowie mają prawo do informacji. Szkoła powinna zapewniać im swobodny dostęp do wewnętrznych szkolnych dokumentów poprzez Biuletyn Informacji Publicznej, a także udzielać pisemnej odpowiedzi na wnioski o umotywowanie oceny.

Art. 21.

Każdy uczeń powinien kształcić się w przyjaznych warunkach. Należy walczyć z nękaniami i dyskryminacją na każdym poziomie edukacyjnym.

Art. 22.

Szkoły zobowiązane są do zapewnienia komfortowych i higienicznych warunków do utrzymania przez uczniów czystości po lekcjach wychowania fizycznego.

Art. 23.

W celu zapewnienia dostępu do warunków sprzyjających wysiłkowi intelektualnemu, należy ustanowić dopuszczalną temperaturę powietrza w pomieszczeniu szkolnym, wynoszącą maksymalnie 30 stopni Celsjusza. W przypadku, gdy temperatura powietrza przekroczy maksymalny poziom, osoba koordynująca pracę placówki edukacyjnej, zobowiązana jest przenieść zajęcia do sali lekcyjnej o temperaturze nie mniejszej niż 18 stopni Celsjusza i nie większej niż 30 stopni Celsjusza. Jeżeli w placówce edukacyjnej nie ma dostępu do takiego pomieszczenia, osoba koordynująca placówką zobowiązana jest zawiesić zajęcia dydaktyczne na terenie danej placówki do momentu zapewnienia warunków edukacji zgodnych z wymaganiami.

Art. 24.

Należy zwiększyć wpływ uczniów na funkcjonowanie szkoły, poprzez:

- 1) większą partycypację samorządu uczniowskiego w procesie tworzenia wewnętrznych aktów prawnych szkoły;
- 2) czynny udział samorządu uczniowskiego w podejmowaniu decyzji dotyczących podejmowanych przez szkołę współprac i inicjatyw;
- 3) tworzenie szkolnych budżetów partycypacyjnych;
- 4) wspieranie projektów i inicjatyw podejmowanych przez uczniów.

Art. 25.

Szkoła powinna wspierać ucznia w rozwijaniu jego zainteresowań i uzdolnień. Postuluje się bardziej spersonalizowaną ścieżkę nauczania, która pozwoli uczniom na pełniejsze wykorzystanie ich potencjału.

Art. 26.

1. Uczeń ma prawo do wolności słowa, myśli, sumienia i wyznania. Każda próba ograniczania którejs z tych wolności jest niedopuszczalna.

2. Karanie ucznia za publiczne wyrażanie swoich poglądów politycznych, o ile te nie naruszają polskiego prawa, bądź nie są aktami nienawiści skierowanymi wobec konkretnych ludzi lub grup społecznych, etnicznych i narodowościowych, jest karygodne i niedopuszczalne.
3. Niedopuszczalne jest również ingerowanie szkół w wygląd uczniów.
4. Szkoły publiczne nie mogą karać uczniów za to, co ci robią poza terenem szkoły.
5. Dyrektorzy placówek oświatowych powinni przestrzegać przepisów prawa oświatowego, które mówią o ocenianiu wyłącznie osiągnięć edukacyjnych, do których nie zalicza się posiadanie notatek, przyborów szkolnych i materiałów dydaktycznych przez uczniów.
6. Nikogo nie wolno zmuszać do uczestniczenia bądź nieuczestniczenia w lekcjach etyki lub religii. Wszystkie szkoły powinny respektować zasady bezstronności w kwestiach wyznaniowych i światopoglądowych. Oceny z tych przedmiotów nie powinny być uwzględniane do średniej końcoworocznej ocen. W szczególności na terenie szkół publicznych nie mogą być propagowane, faworyzowane i prezentowane jakiegokolwiek symbole religijne bądź światopoglądowe za sprawą działania publicznych organów oświatowych.

Art. 27.

1. Uczniowie pełnoletni mają prawo do samodzielnego załatwiania formalności związanych z edukacją w placówce oświatowej, dlatego szkoły nie powinny wymagać od dorosłych uczniów, między innymi, okazywania zgód od ich rodziców bądź usprawiedliwiania przez nich nieobecności, co wynika z Art. 11 Kodeksu Cywilnego, a także z art. 92 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego oraz w art. 99 Prawa Oświatowego.
2. Uczniowie pełnoletni powinni mieć prawo zastrzegać wgląd rodziców do ocen.

Art. 28.

W celu chronienia uczniów przed niesprawiedliwym traktowaniem, należy wprowadzić obowiązkowe szkolenia z zakresu praw ucznia dla nauczycieli i dyrektorów placówek oświatowych.

Art. 29.

1. Należy utworzyć urząd Rzecznika Praw Ucznia, powoływanego na wniosek Rzecznika Praw Dziecka przez Marszałka Sejmu po uprzednim uzyskaniu zgody sejmowej komisji właściwej ds. edukacji. Rzecznik Praw Ucznia pełniłby funkcję kontrolną nad przestrzeganiem praw ucznia. Rzecznik Praw Ucznia powinien być członkiem biura Rzecznika Praw Dziecka. Kandydat na stanowisko Rzecznika powinien spełniać następujące warunki:
 - 1) być osobą w wieku od 18 do 26 roku życia;
 - 2) być obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej stale zamieszkałym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) korzystać z pełni praw publicznych oraz mieć pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) przedstawić świadectwo niekaralności za przestępstwa umyślne ścigane z oskarżenia publicznego i za przestępstwa skarbowe.
2. Rzecznik Praw Dziecka powinien zapewnić Rzecznikowi Praw Ucznia wsparcie merytoryczne, lokalowe i finansowe konieczne do sprawowania jego zadań.
3. Uczniowie powinni mieć również możliwość zgłaszania się do Szkolnego Rzecznika Praw Ucznia wybieranego spośród uczniów. Podczas pełnienia swojej funkcji Rzecznik powinien być wspierany przez wyznaczonego członka grona pedagogicznego.
4. Rzecznik Praw Ucznia i Szkolni Rzecznicy Praw Ucznia stoją na straży praw ucznia określonych w konstytucji, prawie oświatowym i statutach szkolnych.

Rozdział III

Wsparcie dla nauczycieli

Art. 30.

Należy jak najszybciej zwiększyć prestiż oraz społeczny odbiór wagi pracy nauczyciela poprzez przeprowadzenie ogólnopolskich kampanii społecznych obrazujących realia zawodu nauczyciela i jego znaczenie dla rozwoju państwa.

Art. 31.

1. Bezdyskusyjnie konieczne jest podniesienie poziomu płac nauczycieli oraz zwiększenie puli dodatków edukacyjnych.
2. Przy ustalaniu minimalnych stawek wynagrodzenia nauczycieli powinien być brany pod uwagę – oprócz stopnia nauczycielskiego – staż pracy.
3. Wartość podwyżek wynagrodzeń dla nauczycieli powinna być większa niż suma inflacji z poprzedniego roku.
4. Należy przeprowadzić reformę przyznawania dodatków motywacyjnych. Powinny być one przyznawane przez Radę Szkoły.
5. Postuluje się wprowadzenie dodatku maturalnego, o stałej wartości, dla nauczycieli, którzy prowadzą przedmiot w klasie, w której przynajmniej 30% uczniów będzie zdawała dany przedmiot na egzaminie maturalnym.
6. Wymagane jest przeprowadzenie zmian w systemie wynagradzania nauczycieli za prace dodatkowe (wśród, których wymienić można przygotowywanie uczniów do konkursów; prowadzenie kół i zajęć dodatkowych oraz branie udziału w wyjazdach, w tym, tak zwanej. zielonej szkole). Wspomniane zmiany obejmowałyby wprowadzenie płatnych nadgodzin.

Art. 32.

Państwo powinno zwiększyć dofinansowanie na projekty społeczno-naukowe tworzone przez nauczycieli.

Art. 33.

Apeluje się o zwiększenie ilości szkoleń dla nauczycieli tak, aby każda taka osoba miała możliwość uczestnictwa w wybranym szkoleniu.

- 1) szkolenia odbywają się w ośrodkach doskonalenia nauczycieli w regionie odpowiadającym regionowi w którym znajduje się miejsce zatrudnienia osoby;
- 2) dyrektor placówki powinien być zobligowany do zapewnienia nauczycielom dnia wolnego od pracy, w czasie realizowanych szkoleń;
- 3) szkolenia powinny być w pełni refundowane przez państwo lub placówkę, w której zatrudniony jest nauczyciel.

Rozdział IV

Nauczanie

Art. 34.

Należy zwiększyć transparentność wyboru ekspertów pracujących przy tworzeniu podstawy programowej, a także poszerzyć zakres konsultacji z uczniami i nauczycielami zgodnie z najlepszymi praktykami i zasadami partycypacji społecznej.

Art. 35.

Celem większego dopasowania zajęć szkolnych do potrzeb uczniów, należy stworzyć listę przedmiotów alternatywnych, których funkcjonowanie opierałoby się na poniższych wytycznych:

- 1) dyrektor szkoły w terminie dwóch tygodni po oficjalnym rozpoczęciu roku szkolnego wybiera i przedstawia przedmioty alternatywne;
- 2) przedmiotami alternatywnymi są lekcje edukacyjne dotyczące problematyki współczesnego świata oraz umiejętności praktycznych, przydatnych w życiu codziennym;
- 3) każdy uczeń wybiera przynajmniej dwa przedmioty spośród zajęć „alternatywnych” zaproponowanych przez dyrektora szkoły;
- 4) każdy przedmiot spośród lekcji alternatywnych jest realizowany w ilości 1 x 45 minut w tygodniu od czwartej klasy szkoły podstawowej do klasy trzeciej szkoły ponadpodstawowej z pominięciem klasy ósmej, gdyż odbywają się w niej kluczowe dla osoby uczącej się egzaminy.

Art. 36.

Potencjał godziny wychowawczej powinien być bardziej wykorzystany przez wychowawców bądź opiekunów danej klasy w celu rozszerzania kompetencji uczniów w dziedzinach z zakresu: retoryki, zasad savoir vivre, przedsiębiorczości, ochrony przed dezinformacją i psychologii. Dodatkowo należy umożliwić przeprowadzanie warsztatów bądź wykładów związanych z profilem oddziału, nie zapominając o funkcji organizacyjnej i porządkującej życie klasy.

Art. 37.

Celem wspierania rozwoju umiejętności praktycznych uczniów, należy systemowo wspierać i promować edukację poprzez eksperyment na lekcjach przedmiotów matematyczno-przyrodniczych. Niezbędna jest modernizacja budynków szkolnych i budowa pracowni laboratoryjnych, a także wprowadzenie obowiązkowej minimalnej liczby godzin zajęć laboratoryjnych dla przedmiotów ścisłych.

Art. 38.

Celem zwiększenia zdolności językowych uczniów, postuluje się postawienia większego nacisku na skuteczną i przyjemną naukę języków obcych poprzez, między innymi, wyjazdy za granicę, wymiany uczniowskie i kontakt z tekstami kultury.

Art. 39.

Celem zwiększenia przedsiębiorczości młodych Polaków, szkoły powinny bardziej współpracować z sektorem pozarządowym i biznesem poprzez:

- 1) organizację targów pracy dla osób uczniów w szkołach ponadpodstawowych z udziałem lokalnych firm i przedsiębiorców;
- 2) wsparcie merytoryczne w zakresie tworzenia i prowadzenia organizacji pozarządowych przez uczniów;
- 3) utworzenie w każdym powiecie Młodzieżowych Inkubatorów Przedsiębiorczości:
 - a) będących przestrzenią dla młodych do prowadzenia swojej działalności gospodarczej,
 - b) zapewniającym młodym wsparcie finansowe, techniczne i merytoryczne,
 - c) pomagającym w realizacji projektów młodzieżowych.

Art. 40.

Celem zwiększenia świadomości na tematy zachodzących zmian klimatu, ochrony środowiska i ekologii, rekomenduje się uwzględnienie postulatów Młodzieżowej Rady Klimatycznej, przekazanych w dniu 12 marca 2021 r. Ministrowi Edukacji Narodowej i Nauki:

- 1) wprowadzenie obowiązkowych zajęć ekologicznych i klimatycznych w polskich szkołach i uniwersytetach;

- 2) uaktualnienie treści w obowiązujących podręcznikach z geografii, biologii i fizyki;
- 3) przeprowadzenie serii szkoleń dla nauczycieli i wychowawców;
- 4) wprowadzenie elementów ekologicznych od najmłodszych lat;
- 5) rozwój ośrodków badawczych zajmujących się kwestiami klimatycznymi, ekologicznymi i środowiskowymi;
- 6) zwiększenie finansowania skierowanego na pisma i artykuły naukowe o tematyce klimatycznej, ekologicznej i środowiskowej;
- 7) dążenie do neutralności klimatycznej szkół.

Art. 41.

Apeluje się, aby nauczyciele przestrzegali zasady, że ocena z wychowania fizycznego, muzyki, plastyki, techniki powinna być wystawiana na podstawie indywidualnych możliwości oraz umiejętności ucznia.

Art. 42.

Do podstawy programowej Edukacji Dla Bezpieczeństwa należy dołączyć przeprowadzenie certyfikowanego kursu pomocy przedmedycznej, aby przekazać uczniowi fachową wiedzę z pierwszej pomocy oraz nauczyć zachowania w krytycznych sytuacjach.

Art. 43.

Nauczyciele nie powinni narzucać czy propagować swojego własnego światopoglądu. Szkoła powinna być miejscem, w którym uczeń ma możliwość poznawania siebie i kształtowania własnej opinii na poszczególne problemy, jak wynika z Kodeksu Wyborczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 754 z późn. zm.) art. 108 § 2.

Art. 44.

1. W celu zwiększenia świadomości na temat ludzkiej seksualności rekomendujemy rozszerzenie podstawy programowej o edukację seksualną oraz antydyskryminacyjną zgodną z aktualnym stanem wiedzy oraz najnowszymi wynikami badań eksperckich Światowej Organizacji Zdrowia.
2. Edukacja seksualna i antydyskryminacyjna zastąpi obecne Wychowanie do Życia w Rodzinie. W związku z tym zajęcia w dalszym ciągu nie będą podlegały ocenie i będą prowadzone od 4 klasy szkoły podstawowej.

Art. 45.

Zabiega się o respektowanie zasady, zgodnie z którą lekcje etyki mogą być prowadzone wyłącznie przez absolwentów kierunków filozoficznych lub absolwentów podyplomowych studiów z filozofii lub etyki.

Art. 46.

Zabiega się o przestrzeganie zasady zobowiązania nauczyciela etyki do przekazywania wiedzy z zakresu podstawy programowej przedmiotu etyka w sposób jak najbardziej obiektywny, bezstronny i rzeczowy.

Art. 47.

Należy wprowadzić obowiązek nauczania lekcji etyki przez osoby świeckie.

Rozdział V

Wsparcie psychologiczne młodzieży

Art. 48.

Jako podstawę do jakiegokolwiek działania w ramach poprawy zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży priorytetem państwa powinno być zwiększenie nakładu środków na rządowy program „Ochrony Zdrowia Psychicznego na lata 2017-2022” z wyszczególnieniem środków na grupę osób w wieku szkolnym na:

- 1) zwiększenie świadomości na temat zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży;
- 2) akcje profilaktyczne, których organizację zleca się podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie szkół na danym terenie.

Art. 49.

Należy ją najszybciej zająć się nowelizacją przepisów dotyczących regulacji zawodu psychologów. Warto zaznaczyć, że w obecnym kształcie przepisy te są martwe, żaden psycholog nie ma formalnego prawa do wykonywania zawodu, a ministerstwo nie podejmuje działań w celu normalizacji sytuacji.

Art. 50.

1. W szkole podstawowej oraz ponadpodstawowej powinien obowiązkowo być zatrudniony co najmniej jeden psycholog, zgodnie z inicjatywą ustawodawczą przedstawioną przez Fundację na rzecz Praw Ucznia.
2. Powinno się określić kwalifikacje wymagane na tym stanowisku oraz wymiar godzinowy pracy.
3. Do zadań psychologa powinno należeć w szczególności:

- 1) prowadzenie badań i działań diagnostycznych uczniów, w tym diagnozowanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów;
- 2) diagnozowanie sytuacji wychowawczych w szkole lub placówce;
- 3) udzielanie uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb;
- 4) minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy w środowisku szkolnym i pozaszkolnym uczniów;
- 5) pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów;
- 6) wspieranie nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i innych specjalistów w:
 - a) rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów,
 - b) udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
4. Psychologowi powinno udostępnić się odrębne pomieszczenie w szkole lub placówce, które zapewni osobie mającej otrzymać pomoc psychologiczno-pedagogiczną poczucie bezpieczeństwa oraz prywatności w kontakcie z psychologiem.
5. Raz w roku szkolnym, w terminie określonym przez dyrektora szkoły lub placówki, psycholog powinien składać radzie pedagogicznej sprawozdanie ze swojej działalności.
6. Środki na zatrudnienie psychologa w szkole lub placówce powinny być pokrywane z części oświatowej subwencji ogólnej. Wysokość części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa, powinny zostać zwiększone przez Ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania zwiększy o taką wartość, jaka pozwoli na wypełnienie w pełni obowiązków nakładanych niniejszą ustawą.

Art. 51.

1. Należy rozszerzyć i skonkretyzować ofertę warsztatów podejmowanych przez psychologów w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Treść merytoryczna takich zajęć musi być oparta na rzetelnej wiedzy psychologicznej, adekwatna w stosunku do rozwoju psychicznego i pozbawiona wpływów wynikających ze światopoglądu osoby prowadzącej zajęcia. W zakres zajęć należy włączyć następujące tematy:
 - 1) Tolerancja, czyli uznawanie prawa innych ludzi do posiadania odmiennych przekonań, postaw, zachowań, religii, kultury, światopoglądu. Kształtowanie umiejętności dialogu pomiędzy uczniami pomimo różnicy zdań.
 - 2) Zarządzanie informacją, poruszanie się w zglobalizowanym świecie, radzenie sobie z natłokiem bodźców dochodzących z otoczenia.
 - 3) Samoakceptacja, wejrzenie w przeżywane emocje, poznawanie własnych możliwości i ograniczeń.
 - 4) Radzenie sobie z obowiązkami szkolnymi i presją. Wskazanie metod i praktyk efektywnego uczenia czerpiąc z badań z dziedziny psychologii kognitywnej.
 - 5) Psychologia seksualności: identyfikacja płciowa, orientacja seksualna, preferencje seksualne, role płciowe, realizacja seksualna, metody antykoncepcji.

- 6) Sztuka komunikacji interpersonalnej i poruszania się w świecie cyfrowym mając szczególnie na uwadze przejawy hejtu.
2. W zakresie tematycznym warsztatów psychologicznych powinno się również uwzględniać zagadnienia samodzielnie ustalone przez psychologów szkolnych. Zagadnienia te muszą być oparte na indywidualnych preferencjach grupy uczniów.

Art. 52.

1. Obecnie szkoły nie wykorzystują potencjału, jaki niosą za sobą godziny wychowawcze. Dlatego, należy wdrożyć do szkół zajęcia z Edukacji Psychologicznej na godzinach wychowawczych – co najmniej raz na kwartał powinny organizowane być spotkania klasy z psychologiem szkolnym w ramach godziny wychowawczej.
2. Spotkania służyłyby psychologowi do rozeznania i poznania się bliżej z uczniami, którzy potencjalnie potrzebują pomocy specjalisty.
3. Spotkania służyłyby uczniom do ocieplenia stosunków w klasie oraz do podjęcia głębszej relacji z psychologiem, a co za tym idzie zaufania jego osobie
4. Zaleca się obecność wychowawcy klasy, który również powinien brać udział w takich zajęciach oraz próbować integrować się z klasą.

Art. 53.

Każda sfera życia, szczególnie ta odpowiedzialna za zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży, powinna mieć indywidualny program kontroli. Dlatego, powinna powstać grupa psychologów powołana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, do działań której będzie należeć:

- 1) Kontrolowanie szkół w całej Polsce na zasadzie wizyt w danych placówkach oraz przegląd działań psychologów szkolnych
- 2) Korekcja programu nauczania „Edukacji Psychologicznej” opartej na podstawie aktualnych badań przeprowadzanych wśród uczniów dotyczących ich zdrowia psychicznego.
- 3) Odpowiadanie na skargi i prośby uczniów oraz nauczycieli przesyłanych w celu poprawy skuteczności prowadzonych działań.

Rozdział VI

System szkolnictwa wyższego w Polsce

Art. 54.

Polskim uczelniom wyższym powinno się zapewnić większe wsparcie rzeczowe oraz finansowe, pozwalające podnosić poziom technologiczny oraz naukowy.

Art. 55.

Minister Edukacji i Nauki nie powinien ingerować w autonomię uczelni wyższych. Niedopuszczalne są represje wobec nauczycieli akademickich, naukowców i studentów za wyrażanie poglądów sprzecznych z dyskursem partii rządzącej.

Art. 56.

Dla prawidłowego funkcjonowania państwa w przyszłości, niezbędnym jest zwiększenie liczby miejsc na kierunkach medycznych i politechnicznych.

Art. 57.

Niezależnie od kierunku studiów, należy dążyć do zmniejszenia liczby godzin zajęć teoretycznych na poczet zajęć praktycznych.

Art. 58.

1. Uczelnie wyższe powinny zacząć uwzględniać potrzeby studentów na każdym kierunku studiów, niezależnie od ich trybu i rodzaju oraz sposobu tworzenia regulaminu studiowania.
2. Konsultacje powinny odbywać się przy pomocy anonimowych ankiet.
3. Ankiety powinny zawierać w szczególności pytania o:
 - 1) Preferowaną formę przeprowadzenia egzaminu, w tym egzaminu w terminie „zerowym”
 - 2) Możliwość nagrywania wykładu
 - 3) Weryfikowanie wiedzy z zakresu materiałów dodatkowych do zajęć
 - 4) Pytania uzależnione od potrzeb uczelni

Art. 59.

Należy zmniejszyć poziom biurokratyzacji w prowadzeniu badań przy jednoczesnym dążeniu do zwiększania kreatywności wśród kadry naukowej, co wpłynie na poziom i jakość prowadzonych badań.

Art. 60.

1. System przyznawania grantów wymaga reformy polegającej na uproszczeniu procedur pozyskiwania środków finansowych. Uczelnie powinny wspierać młodych badaczy w tym zakresie i zredukować ilość wymaganych dokumentów.
2. Proces recenzji prac naukowych i przyznawania grantów musi być w pełni obiektywny i podlegać jedynie merytorycznej ocenie. Waler merytoryczny prac i wniosków powinna oceniać niezależna komisja złożona z przedstawicieli nauki reprezentujących różny światopogląd.

Art. 61.

1. Katedry uniwersyteckie powinny przedstawiać studentom listę zagadnień koniecznych do przyswojenia na egzamin. Katedry w każdym roku akademickim mogą wybrać podręcznik wiodący z danego przedmiotu, o ile jego treść zostanie udostępniona studentom w formie elektronicznej lub fizycznej.
2. Uniwersytety powinny dążyć do zmiany formuły egzaminów sesyjnych tak, aby przyjęły one formę zadań problemowych i projektowych.

Art. 62.

Postuluje się utworzenie na każdym uniwersytecie – platformy studenckiej, w ramach programu Cyber Poland 2025. Wprowadzenie takiego rozwiązania pozwoli łatwiej dostarczać studentom materiały konieczne do nauki.

Art. 63.

Celem poprawienia sytuacji materialnej studentów, postuluje się:

- 1) stworzenie ogólnopolskiego programu stypendialnego w wysokości 500 zł miesięcznie dla każdego studenta, który w poprzednim semestrze uzyskał co najmniej średnią 4.5;
- 2) zwiększenie zapomogi dla studentów w gorszej sytuacji finansowej z zastosowaniem zasady „złotówka za złotówkę”;
- 3) wprowadzenie obowiązku organizacji płatnych praktyk dla wszystkich studentów. Osoby uczęszczające na praktyki powinny dostać wynagrodzenie oparte o co najmniej minimalną stawkę godzinową.

Art. 64.

Celem zwiększenia wpływu studentów w proces decyzyjny, należy zwiększyć kompetencje Parlamentów Studenckich.

Rozdział VII

Wychowanie przedszkolne

Art. 65.

Koncepcja “Porozumienia bez Przemocy” autorstwa psychologa Marshalla Rosenberga, nazywana także językiem serca lub językiem empatii powinna być docelowym sposobem komunikacji w przedszkolach. Polega ona na rozpoznawaniu uczuć i emocji swoich i drugiej osoby, oraz uczy otwartego ich wyrażania. Komunikowanie się z dziećmi w ten sposób pozwala im na skuteczne kształtowanie świadomości, wrażliwości na uczucia drugiego człowieka czy

umiejętności efektywnej komunikacji co służy budowaniu relacji i porozumienia, a także zdolności dialogu, już od najmłodszych lat.

Art. 66.

Należy zainicjować kampanię informacyjną związaną z problemem segregacji dzieci w placówkach przedszkolnych. Rodziców powinno się zachęcać do jak najczęstszego rozmawiania ze swoim dzieckiem o problemach czy np. o jego przebiegu jego dnia i zadbać o to, by ich dziecko poznawało jak najwięcej rówieśników. Należy także obalić mit, jakoby ten problem występować miał tylko w prywatnych przedszkolach.

Rozdział VII

Postanowienia ogólne

Art. 67.

Zobowiązuje się Komitet Organizacyjny i Marszałków Parlamentu Młodych RP do przekazania niniejszej uchwały:

- 1) Prezydentowi RP;
- 2) Prezesowi Rady Ministrów RP;
- 3) Ministrowi Edukacji Narodowej i Nauki;
- 4) Pełnomocnikowi Rządu do spraw polityki młodzieżowej;
- 5) Posłom i Senatorom RP;
- 6) władzom samorządowym.